

Reconversión

Un Vigo distinto, un tempo distinto

Sara Santamaría

Sempre

me sentín atraída por coñecer feitos da historia, do pasado, de como vivían as persoas antes de que eu nacese, como era a España ou a Galiza de antes do meu nacemento, a Galiza dos meus pais, e a dos meus avós. Resulta fascinante aprender sobre o pasado, e precisamente diso trata esta peza.

O pasado 12 de abril tiven o meu habitual encontro co teatro. Esta vez tocou ver o último espectáculo de Ibuprofeno Teatro, *Reconversión*. Trátase pois dunha radiografía da cidade de Vigo, pero non da cidade actual tal e como a coñecemos hoxe, senón da cidade entre os anos sesenta e oitenta: na época na que Vigo empezou a medrar grazas á industria do automóbil, os estaleiros ou a industria pesqueira.

A peza, de carácter coral e autoficción, dramatiza a historia do propio director (Santiago Cortegoso) e da súa familia, centrándose na figura do pai, traballador do desaparecido estaleiro ASCON. Unha obra na que o director, como o personaxe do Fillo, asiste en escena aos acontecementos da súa propia historia. Observa como un mero narrador omnisciente a acción e intervén en momentos clave para avanzar ou ofrecer matices.

Completan o elenco Artur Abad, Cristina Collazo, César Goldi, Celia González, Davide González, Fran Lareu e Nani Matos, quen se encargan de dar vida aos diferentes personaxes que acompañan o Fillo; o Pai, a Nai, a Avoa, ou aqueles personaxes que axudan a contextualizar a peza: Franco, Carmen Polo, Felipe González, Naranjito ou Boyer.

Así mesmo, o elenco encárgase do espazo sonoro. Como se dunha banda de música en directo se tratase, intervén en cada unha das transicións creando a sensación de ser parte da mesma. Dende a butaca percíbese certo aire a verbena, o que tamén ofrece un espectáculo musical.

En canto ao espazo escénico (que corre a cargo de Pablo Giráldez), este semella unha obra en construcción. A medida que avanza a peza descubrimos que se trata dun estaleiro. Mais debemos ter en conta que este está en constante movemento e que o espazo se converte para dar lugar a outros aspectos da vida dos protagonistas.

Se nos centramos no vestiario (Marián Bañobre), vemos o emprego de policromía de cores principalmente azuis e laranxas, e brancos, predominante en todo o elenco, a excepción do Fillo, que se diferencia deles vestindo unha camisa que leva os mesmos motivos que o resto do elenco mais non é igual. Isto indícanos a diferenza entre elenco e narrador-personaxe, realzando o feito de que el non participa dos feitos mais asiste a súa reconstrucción.

Continúa a acción a medida que avanza a vida do Pai, como a loita na folga e rebelión dos sindicatos, observamos a reconversión industrial da cidade e con ela o peche dos estaleiros. Paralelamente chegamos a unha incógnita: Rosa. Os saltos temporais permitenno descubrir sobre a mesma. Esta incógnita vai perseguir o Narrador-Fillo durante toda a peza. Pois Rosa é o nome que pronuncia o Pai nos seus últimos anos, cando os indicios da demencia comezan a borrar os recor-dos. E é o nome que impulsa ao Narrador-Fillo a creación desta peza.

Como conclusión, gustaríame resaltar que a peza sobresaí pola súa coralidade, que é o que lle dá sentido e significado á mesma. O elenco dá forma á narración do Fillo mediante a acción. O Fillo asiste aos acontecementos anteriores a si mesmo. E aquí poderíamos falar de homenaxe. Unha homenaxe a un tempo pasado, unha homenaxe aos que loitaron polos seus dereitos, unha homenaxe dun fillo a un pai.#

Reconversión, Ibuprofeno Teatro

Elenco: Artur Abad, Cristina Collazo, Santiago Cortegoso, César Goldi, Celia González, Davide González, Fran Lareu, Nani Matos

Texto e dirección: Santiago Cortegoso

Codirección e Iluminación: Carlos Álvarez-Ossorio

Escenografía: Pablo Giráldez "O Pastor"

Diseño son e dirección musical: Alonso Caxade

Vestuario: Marián Bañobre

Xastrería: Bety Bustos

Caracterización: Baia Fernández

Movimiento escénico: Armando Martén

Imaxe e fotografía: Diego Seixo

Asistencia de dirección: Natalia Feijoo

Técnica en xira: Héctor Pazos, Laura Triñanes

Producción e comunicación: Fátima R. Varela

Producción e distribución: Ibuprofeno Teatro SL

Axuda á creación escénica da Agadic

Vigocultura. Auditorio do Concello.

Vigo, 12 de abril de 2025.